

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Gminy M.

przeciwko J. K.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego J. K.

przeciwko Gminie M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego J. K.

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 czerwca 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powodowej Gminy M. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna z mocy art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. w sprawach m.in. o czynsz dzierżawy.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku jednoznacznie wynika, że zarówno strony sporu wielokrotnie nazywały łączącą je umowę z dnia 10 kwietnia 2003 r. umową dzierżawy, jak również taką jej kwalifikację zaaprobowaly Sady obu instancji. W tej sytuacji żądanie przez powódkę zapłaty kwoty w wysokości stanowiącej wartość

przedmiotu zaskarżenia dowodzi, że przedmiotem sprawy jest domaganie się od pozwanego zapłaty czynszu dzierżawnego, co z mocy art. 398² § 2 pkt 1 stanowi o istnieniu negatywnej przesłanki przedmiotowej, wyłączającej dopuszczalność skargi kasacyjnej.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. i art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).